

Tamás glossza

Mikor szem kerül szemünk helyébe,
s kezünk helyébe meg valódi kéz,
lelkes láb lép lábunk terébe,
s képeink kioltja egy végső kép.

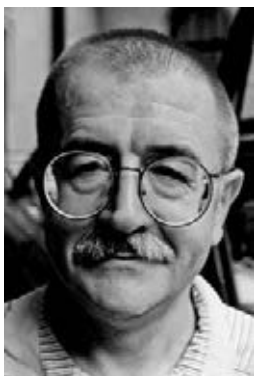
Ha a kettőből egy lesz végre:
a külső tér épp akár a belső,
az alsókból válik ki a felső.
Végső kép kerül képed helyébe.

Ha férfi s nő majd újra egy lesz.
S a nő is nem csupán csak nőtény,
a férfi is több magánál: *Ős tény.*
Valódi lábbal lépegethatsz.

Mindegyikünk részegnek látszott,
s nem láthattak köztünk szomjazót,
vak volt a szívünk, nem világlott;
de kéz helyett fog kezünk most valót.

Mikor a testünk szellemért lett,
ez csoda, s hogy szellem lett a testért,
nagy kincs nekünk. Kincse szegénynek –
amíg szemünk helyett a Szem néz.

Mikor a szem helyében nézlek,
és a kéz helyett kezem fog valót,
majd újra láthatsz engem szomjazót.
S testem helyén is valódi Én lesz.

Játékszörnyeink

Amit foghatunk, csak virtuális.
Az amit tudunk és nem tudhatunk.
Jelkép a testünk, jel lett a ház is.
Jel, hogyha szállunk, vagy épp zuhanunk.

Képzet a csípőd s *csalkép* a váll is.
Kör vagy a négyzet, kocka, ovális.
Terük: *lehetőség* (csak virtuális),
teljesekek s egyben üres formák is.

Képzet a fekvés; képzet ki áll is.
Minden kép, mondat is virtuális.
Nincs külön utas, nincs külön utunk.
Bárki kergessen, magunktól futunk.

Hogy is érthetné galamb a szárnyát,
mikor az úrból más úrbe száll át?
Ami így terem, pusztul is nyomban.
Bár volt, van, lesz is. Az a tér hol van?